

היה אסיר בשם סלאל חיגאזי. שטען כי הוא אחד משני רעוליהפנים שפרצו לתאו של נגר.

חיגאזי ואחרים טענו בבית המישפט, שמנהיג המיבצע ונותן ההוראות היה סמי אלקיים, ושהמחסלים בפועל היו ציון רובני צ'יק וב'נר ערשי. השופטים מתחו ביקורת קשה על המישרה, ושהחזיקה במתכוון את כל עדויותיה בתא מעצר משותף ובכך איפשרה להם, במודע, לתאם את עדויותיהם. אך חרף ביקורת זו קיבלו חלק ניכר מאותן עדויות כמהימנות, והרשיעו את רובבי צ'יק וב'נר ברצח ואת אלקיים בתיכנון המיבצע, בחלוקת התפקידים ובמתן האות לביצוע הפעולה.

השליטה נידונו למאסר-עולם. הרביעי שנידון למאסר-עולם היה יצחק קיש. הי שופטים אומנם ציינו שהוא לא היה מן המבצעים וגם לא מנותני ההוראות, אך הגיעו למסקנה שהוא ידע על המזימה ונכח בעת ה"תידרוכים" שהעביר אלקיים לאסירי רים האחרים.

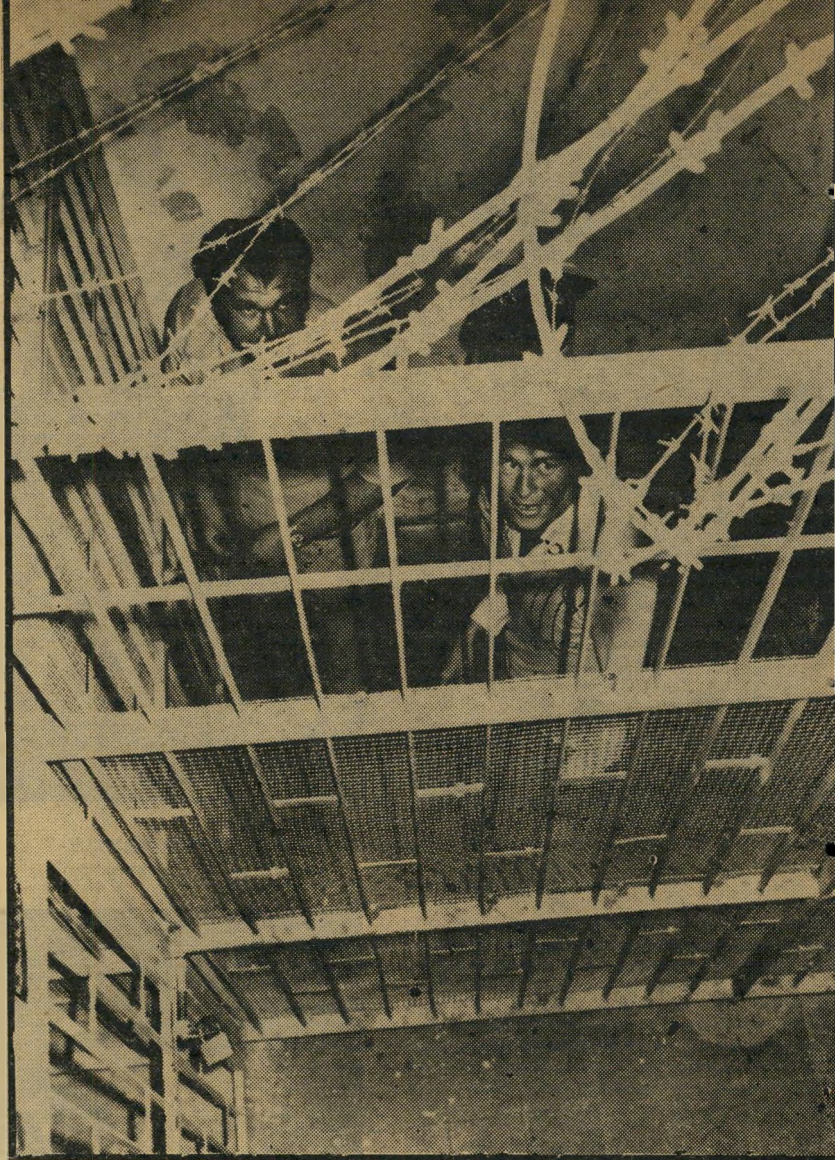
שני נאשמים אחרים, דוב בשירי וציון עמיאל, הורשעו בסיוע לפשע. שניים נוס' פים הורשעו עוד בשלב מוקדם של הי מישפט.

המישפט היקר והמסוכן ביותר בי תולדות המדינה, הסתיים. הוצאותיו הסתכמו בכ-15 מיליון לירות. מישפט זה ריתק אליו כוחות-מישרה עצומים במשך יותר משנה, ולמעשה גרם כמעט את שני חוקי המלא של מרחב מישטרי שלם.

מחצית הנאשמים זוכו, ולפחות לגבי חלק מהם ניתן היה לוותר על הגשת האישום ולהקטין בכך את המעסמה שבניהול מישפט המוגן שכזה. התנהגותם של האסירים בעת הדיונים פגעה פגיעה חמורה במעמד הי של מערכת בתי-המישפט בישראל, אך מעל לכל נחשפה התמונה העגומה של מצב בתי-הכלא בישראל, שמריבתם לא יצאחו לאיכסון בהמתח ושתנאי המחיה בהם הפכו הופכים את יושביהם חיות-אדם.

הרוצחים רעוליהפנים שחדרו באיך מפריע לתאו של האסיר יפת נגר, לא עשו ואת על דעת עצמם. הם היו רק "חיילים" שביצעו הוראות, הם נבחרו לתפקידם, לא התנדבו אליו, וביצעו את המעשה בעוד "מלכי" הכלא התבוננו בנעשה מעמדה בטוחה.

בכלא הישראלי לא שולטים שילטונות הכלא, אלא מנהיגי האסירים. הם הפוסקים מי ימות, מי יהיה, מי ייהנה מיחס של כבוד, מי יתגורר עם מי בתאים ומי יבצע

השותף

יצחק קיש (31), שישב בתא אחד עם אלקיים בכלא שאטה ועלפי קביעת השופטים היה שותף לכל מהלך תכנון רצח האסיר יפת נגר. יצחק קיש הצנום, בעל מיבנה הגוף העדין והידיים הענוגות, נידון למאסר-עולם. יצחק קיש נראה מובל לבית-המישפט דרך מוסדרון מגודר. **צילום: שלמה סתר**

המנהיג

סמי אלקיים, שהשופ' טים קבעו כי היה מני היג האסירים בכלא שאטה ומתכנן הרצח.

מחזקה

אחרון מלכה, אחד משמונת החוזקים, מחבק את אמו מייד אחרי שזוכה במישפט ונשלח לחופש.

אנשינו בריצה

את הוראותיהם באדישות ובהשלמתם עם מצב זה, הפ' כו למעשה הסוהרים לאשמים ברצח יפת נגר, כמעט כמו האסירים.

עפר קוך

האשמים. "השופטים ציירו אוירה של הפק' רות ולא-איכפתיות מצד סוהרים וקצינים של שירות בתי-הסוהר. לא היה כל חדש במציאות שציירו השופטים. התידוש היה רק בגושפוקה הי חוקית שהם היקנו לעובדות שעליהן מתוריי עים הכל מזה שנים.

האסיר יפת נגר נרצה ביוני 1976. שלר שה אנשים רעוליהפנים חדרו לתאו בכלא שעה שישן במיטתו. אחד מהם חבט בראשו במוטי-ברזל, שני האחרים התכו את גופו ודקרו אותו לעיני חברי-הלתא. אותה שעה ביימו אסירים אחרים קטטה בחדר-האוכל של הכלא ונעלו את הלתותיו. הסוהרים בלעו את הפיתיון, וריכזו את מאמצייהם סביב פריצת דלת חדר-האוכל, שעה שיפת נגר שכב מתבוסס בדמו.

נגר נחשב על-ידי האסירים כמשתף-פעולה וכמלשין. הוא הופיע כעד מטעם התביעה בשני מישפטים פליליים, ומאז חי בפחד מתמיד מפני חיסול אפשרי. דבר זה היה ידוע היטב לשילטונות שירות בתי הסוהר. הם שיכנו את נגר בתא-הפרדה בכלא כפריינזה, שם שהה תקופה מסויי מת, ואחר-כך בכלא שאטה. אך בשני בתרי הכלא הצליחו אסירים לפגוע בו, ואמצעי ההגירות של שילטונות הכלא הוכיחו עצ' מם כבלתי-מספיקים.

מאסר-עולם כפול-ארבעה

מהלך המישפט העידו אסירים אתי דים, שטענו כי היו שותפים לפשע. חלקם הופיעו במעמד של עדי-מדינה ונעלמו מהארץ מייד אחרי המישפט. עדי-המפתח

סכינגיילות מתוך מיטפתת שהחזיק כל העת בידו, ושלא נתגלה בבדיקה המדוקדקת, וניסה להתוך את עצמו. ארבעה שוטרים התנפלו עליו, ואחד מהם שלף את התער מידו. אחרי שהספיק להתוך לעצמו את האצבע.

"תביאו את החברה שלי!" צדה רובביצ'יק שעה שהובל מן האולם החוצה. שיטר שי ניכח להתיי גאז מדמיע על האסיר המיש-תולל, ספג מכה מידי בשירי. אך לא היה זה הסכינגי הוחידי. כשהחזר רובביצ'יק לי-אולם, מאוחר יותר, יחד עם חברתו, הוא ירק מפיו סכינגיילות נוסף. גם אחד מבין האסירים שזוכו שלף, אחרי שיצא להופשי, סכינגיילות מתוך חגורת-מיכנסיו.

היו מחדלים נוספים. בפסק-דינם הארוך עמדו השופטים בהרחבה על חוסר המעש והרשלנות שגילו שילטונות כלא שאטה נוכח שילטונם הבלתי-מערער של מנהיגי האסירים על המתרחש בין החור מות.

"אווירה של ג'ונגל וטרור שררה בכלא שאטה." קבעו השופטים, "שוברים לאנשים ידיים ורגליים, חתכים אנשים, פוצעים וגם מבצעים מעשי-סדום. במאוזן האימה בין נקמת אנשים בכלא לבין אימת הדין במידה שלא יעידו, האימה הראשונה היא השליטה." קבעו, בהתייחסם לעדויות שהביאה התביעה.

"התמונה שהצטיירה לפנינו היא תמונה קשה", הוסיפו דיברי ביקורתם נגד שיל-טונות הכלא. "מסתבר כי לרבים מהאסירי רים יש כלי נשק — בעיקר סכינים. מיקרי פגיעה וניסיונות פגיעה בכלא, עוברים לי רוב ללא תגובה מתאימה של הנהלת הכלא. ולעיתים רבות מבלי שהנהלה מגלה את

סכינגי סמי

שולף מחגורתו ציון סירי אחרי זיכוי במישפט הרצח. חרף הבדי' קובת הקפדניות הוברחו סכינים לתוך אולם-המישפטים, ואחד הנאשמים ניסה להתאבד בתער-גילוח. ליד סירי נאית חברתו שהוכנסה לניידת